

158 nú um 10—20 undanfarin ár tekið $\frac{1}{3}$ af andvirði óskilafjár, er selt hafi verið í 23. okt. hreppnum. Af andvirði óskilafjár þess, er selt var í nefndum hreppi 1895, hafði umgetinn hreppstjóri þannig tekið $\frac{1}{3}$ hluta, en sýslunefndin í N.-sýslu hafði í úrskurði sínum um sveitarreikning N.-hrepps fyrir nefnt ár ákveðið að optnefndur hreppstjóri skyldi skila aptur þessum hluta andvirðis óskilafjár, er selt var 1895. Í tilefni af þessum úrskurði sýslunefndarinnar, sbr. brjef mitt frá 2. febr. 1895 (Stj.tíð. B. bls. 18), segizt þjer svo hafa skorað á frammannefndan hreppstjóra á hreppsnefndarfundum 14. f. m., að greiða hreppnum aptur það, sem hann virtist hafa tekið um of af andvirði óskilafjár, er selt hefði verið í hreppnum og eigi gengið út, frá því er lögin frá 13. janúar 1882 hefðu öðlazzt gildi og fram að árinu 1895, en hann hafi kveðið nei við áskorun yðar.

Jafnframt þessu hafði þjer, vegna hreppsnefndarinnar í N.-hreppi, spurzt fyrir um það, hvort hreppstjóra N. N. beri eigi að borga aptur til fátækra sjóðs N.-hrepps, að nokkru eða öllu leyti það, sem hann hafi tekið fram yfir 4% af andvirði óútgengins óskilafjár, er selt hefði verið í hreppnum frá því er áður-nefnd lög öðludzst gildi til ársloka 1894.

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni, að svara ber játandi framanritaðri fyrirspurn yðar, með því að hreppstjórinn eigi hafði rjett til að reikna sjer annað eða meira af söluverði óskilafjár en venjuleg uppboðslaun, 4 af hundraði, samkvæmt 6. gr. áðursagðra laga, sbr. 15. gr., er meðal annars nemur úr gildi ákvæði 71. gr. í aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna 10. septbr. 1830, um að $\frac{1}{6}$ hluti andvirðis óskilafjár skuli tilfalla hreppstjóra fyrir gæzlu, auglýsing og sölu þess.

159 Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vesturamtinu um 28. okt. sveitfesti þurfalings. — Eptir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, herra amtmaður, dagsett 23. þ. m., er þjer í því látið mjer í tje umsögn yðar um erindi hreppsnefndarinnar í Dyrhólahreppi (forna), er hefir áfrýjað til mín úrskurði yðar, dagsettum 11. febr. þ. á., um sveitfesti Steinunnar Sigurðardóttur, skal yður hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að jeg er samþykkur ástæðum þeim, er umgetinn úrskurður yðar er byggður á, skal hann standa óhaggður.

*

*

*

Úrskurður amtsins.

Eptir að sýslumaðurinn í Rangárvallasýslu hafði lagt undir úrskurð amtsins ágreining milli yðar, velborni herra sýslumaður, og hans um það, hvort Steinunn nokkur Sigurðardóttir frá Vestra-Fíflholti ætti sveit í hinum forna Dyrhólahreppi eða í Vestur-Landeyjahreppi, hef jeg leitað ítarlegra skýrslna, snertandi þetta mál, hjá sýslumanninum í Arnessýslu, og að þeim fengnum úrskurðað það á þessa leið:

Steinunn þessi Sigurðardóttir, sem er sögð hafa orðið vegalaus ásamt 3 óskilgetnum börnum sínum vorið 1893, þá er Jón nokkur Brandsson í Vestra-Fíflholti í Vestur-Land-

eyjahreppi, sem hún var hjá og hafði fylgt að lagi, brá búi, hefir skýrt svo frá, að hún sje fædd árið 1849 í Pjetursey í Mýrdal innan hins forna Dyrhólahrepps, og eptir að hún var komin af ómaga aldri hefir hún dvalið í ýmsum sveitum í Skaptafells- og Rangárvallasýslum, en hvergi nógu langan tíma til að ávinna sjer sveitfesti, unz hún ílengdist í Vestra-Fíflholti frá því á árinu 1877; en á tímabilinu frá 1877 til 1893 var hún á sumrinu 1885 hjer um bil mánaðartíma á Syðsta-Kekki í Stokkseyrarhreppi innan Arnessýslu. Þannig eru úrslit málsins undir því komín, hvernig litið verði á burtför Steinunnar frá Vestra-Fíflholti og dvöl hennar á Syðsta-Kekki. Í þessu tilliti skýrir hún svo frá, að hún hafi farið alfarin frá Vestra-Fíflholti að Kekki í júní 1885, og hafi komið sjer fyrir í sjálfsmennsku hjá bóndanum þar, og ætlað að dvelja þar það ár 1885—1886, en eptir hjer um bil mánaðartíma hafi Jón Brandsson komið og sótt sig austur að Vestra-Fíflholti aptur. Þessi skýrsla hennar kemur alveg heim við skýrslu þá, sem hinn páverandi ábúandi Syðsta-Kakkar, Gísli tómthúsmaður Sigurðsson í Nýjabæ í Stokkseyrarhverfi, hefir látið til fyrir rjetti um komu Steinunnar á sitt heimili, og dvöl hennar þar, sem átti að vara til næsta vors, en var á enda eptir hjer um bil mánaðartíma. Þegar enn fremur er tekið tillit til hinna páverandi kringumstæðna á heimili Jóns þessa Brandssonar, þá er þannig enginn efi á því, að sveitfestisdvöl Steinunnar Sigurðardóttur í Vestur-Landeyjahreppi hefir slitnað við áður nefnda dvöl hennar í Stokkseyrarhreppi, og hún hefir þannig hvergi sveitfest sig með samfleyttri 10 ára dvöl í nokkrum hreppi, eptir að hún varð 16 ára að aldri; er því hjer með úrskurðað, að Steinunn Sigurðardóttir sje sveitlæg í fæðingarhreppi sínum, hinum forna Dyrhólahreppi, hvað jeg bið yður tilkynna hreppsnefndunum í Dyrhólahreppi og Hvammshreppi, sem hinum forna Dyrhólahreppi er skipt í.

159

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu um 160
leyfi til að halda lotteri. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, í þókn. 12. nóv. anlegu brjefi, dagsettu 8. þ. m., og beiðni nefndar þeirrar hjer, sem safnað hefir gjöfum handa þeim, sem biðu tjón af jarðskjálptunum í Arnessýslu og Rangárvallasýslu í fyrra sumar, vil jeg hjer með veita sagðri nefnd leyfi til að halda lotterí á gullhring og guliúri, er gefizt hafa í þessu skyni, á þann hátt, sem um getur í erindi nefndariunnar, er fylgdi ofanefndu brjefi yðar.

Þetta er yður hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Samþykkt um kynbætur hesta.

161
19. nóv.

Sýslunefndin í Arnessýslu hefur samkvæmt lögum 11. desember 1891, um kynbætur hesta, gjört eptirfylgjandi samþykkt um kynbætur hesta í Arnessýslu.

1. gr.

Hreppsnefndirnar í hverjum hreppi skulu, þá er samþykkt þessi er komín í gildi, sjá um, að kosin sje í hverjum hreppi hrossakynbótanefnd, er sjeu í